Ч. 244. Львів, пятниця, дня 29. жовтня (II. падолиста) 1904. Річник VIII.

Передплата
на »РУСЛАНА« виносить:
в Австриї:
на цілий рік . . . 20 кор
на пів року . . . 10 кор
на чверть року . . 5 кор
на місяць . . . 1·70 кор
За границею.
на цілий рік . . 16 рублів або 36 франків
на пів року . . 8 рублів або 18 франків
Поодиноке число по 10 сот.

РУСЛАН

»Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.« — З Руслановиx псальмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских сьвят о 5½ год. пополудни.
Редакция, адміністрация і експедиция »Руслана« під ч. 1. пл. Домбровского (Хорунщини). Експедиция місцева в Агенциї Соколовского в пасажі Гавсмана.
Рукописи звертає ся лише на попереднє застережене. — Рекламациї неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в »Надісланім« 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

Парляментарне положенє.

(X) Дня 17. листопада відкриє міністер президент др. Кербер державну раду політичною промовою, як звіщає з доброго жерела Conserv. Correspondenz, і ще раз зверне ся з відкликом до послів, вказуючи на буджет, хліборобску нужду і цлово-торговий союз з Угорщиною, а також на торгові договори, які вже заключено і які ще мають бути заключені та на инші важні економічні питаня і візве послів до позитивної роботи. Можна наперед сподівати ся, що вийде з палати внесенє на отворенє розправи над правительственною заявою і буде ухвалене. Щоби та розправа дістала ся яко перша точка на дневний порядок, мусять передовсім бути усунені всі наглі внесеня, які затарасовують дорогу всякій розправі.

Сим разом сторонництва правиці і лївиці прикладають велику вагу до того, щоби теперішне політичне положенє і видані підчас парляментарних ферий розпорядки міністерскі були основно обговорені, отже першою роботою посольскої палати буде промостити дорогу до такої розправи. Та розправа буде неперечно підвалиною до дальшого уладженя парляментарних відносин. Окрім сеї загальної політичної розправи головний інтерес передріздвяної сесиї буде звернений передовсім на буджетову провізорию, котру вже поставлено на дневний порядок першого засіданя, а відтак на акцию в справі підмог для хліборобів, потерпівших наслідком посухи. Запевняють, що з ческого боку не будуть робити трудностий ухваленю кредиту на сї підмоги, щоби тим способом осягнути хоч вчасти можливість до успішної роботи в ческім соймі. Але чи се здійснить ся, годі ще напевно сказати.

В слідуючім тижні збирають ся ріжні парляментарні сторонництва, між иншими Славяньский Союз і молодоческий клюб д. 15. с. м. для обговореня політичного і парляментарного положеня. Сї наради певно не так скоро доведуть до якогось висліду, але імовірно вислід повинен бути успішний. Рішучий зворот до поправи відносин може аж тоді послідувати, наколи молодочехи і чеські аґрарники ухвалять не спиняти розправ над буджетовою провізориєю.

Очивидно повинно правительство і инші сторонництва улекшити Чехам такий зворот, і тим причинити ся до уздоровленя парляментарних відносин. Можна сподівати ся, що події в Інсбруку причинять ся вельми до утрудненя і заостреня парляментарного і політичного положеня, однакож нема основи уважати се положенє безнадійним і безвихідним.

Другий зїзд руских послів.

На основі ухвали торічного зїзду руских послів соймових і парляментарних з Галичини і Буковини, котрий відбув ся дня 15. серпня у Львові, мав сего року наступити такий самий другий зїзд в Чернівцях. Случайні обставини станули на перепоні первісному намірови відбути его в Чернівцях дня 30. жовтня і він відбув ся вчера дня 8 падолиста знова у Львові.

З шістьох буковиньских послів прибули чотири: др. Смаль-Стоцкий, Василько, Пігуляк і Левицкий; посли Калитовский і Малик не прибули тілько з причини перешкодженя урядовими обовязками, бо оба є судовими радниками. З 19 послів галицких явило ся 13: Барабаш, Барвіньский, Богачевский, Гурик, Еффінович, Глиджук, Король, Кос, Олесницкий, Охримович, Остапчук, Романчук, Старух; майже всї инші посли оправдали свою неприсутність.

Наради вели ся від 10. год. рано з малою перервою аж поза 10. год. в вечер в одній з саль готелю Жоржа. Предсїдателем нарад вибрано заступника краєвого старости в Буковині, голову буковиньского руского клюбу соймового, проф. д-ра Смаль-Стоцкого, а заступником предсїдателя голову галицкого клюбу соймового д-ра Олесницкого.

Цїлию зїзду було так само як торік: 1) обговоренє положеня руского народу в Галичині і Буковині, як і теперішної політичної і парляментарної ситуациї в державі; 2) зазначенє становища Русинів супроти того положеня і тої ситуациї і 3) нарада над дальшою акциєю руских послів.

При першій точці обговорювали ся іменно зміни, які зайшли від часу торічного зїзду в положеню руского народу в Галичині і Буковині. Стверджено згідно, що в Галичині положенє Русинів не поправило ся, що поведенє супроти них не змінило ся, що надужитя і секатури адміністрацийних урядів і орґанів, іменно в напрямі обмеженя конституцийних прав і давленя руху руских товариств та спинюваню розвою руского народа, не зменшили ся, що через скріпленє звязи межи правительством д ра Кербера, а верховодячим в краю сторонництвом польским, галицкі Русини ще більше віддані під па-

---

Письменьска спадщина бл. п. Костя Горбаля

подає *Ол. Барвіньский.*

Мати Костя Горбаля*).

„Молоде-дурне“, кажуть люде — але чи се правда — не радо віримо, іменно докиль самі молоді. Здаєть ся нам, що замолоду самі нівроку такі розумні, такі дотепні, так все й вгадуємо і розгадуємо, — так справно повертаємось в сьвіті, що нічого вже питати розуму у старших, опитнїйших. Не дивота отже, що й наука старших не приймаєсь завсїгди в молодім серци — що молода душа найрозумнїще слово одним ухом переймає а другим випускає — а упертих часом може близоруких**) менторів — педаґоґів обгортає розпука, що їх праця очивидячки марно пропадає.

Одначе і одні і другі помиляють ся. Молоді — хоть їм й здаєть ся, що самостійним духом дишуть, не здогадують ся довго, що їх житє-битє є тілько паріслю житя батьків — а всьо, чим пересякала молода душа мимо волї, розростаєсь буйно і доходить часто пишної краси.

Мати моя була, як то кажуть, проста баба — маломіщанка. Сварливою називали єї дальші а радше богатші сусїди а навіть своячки — тому, що они не дали собі нїколи в кашу плюнути, не стояли о нічию ласку і нікому порогів не передавали. Не зачеплять було нікого, але колиб їх хто зачепив, то вже обсядуть его так, що і в ріці не обмиє ся. А не дарують анї якому бурґерови анї панови — анї панї от хотьби попаді, що то у нас уходила за найбільшу паню. Для нас пятеро дітий були найлїпшою мамою. Бідували, горювали, розщибались на всї боки, щоби дітей вигодувати й дати їм який »облад«. В тій кровавій працї для хліба насущного змарнувала і посаг такий красненький, здоровля цїлий вік. Одна потїха для них — то були діточки. „Гірко зароблю — але солодко зїм“ — звичайно приповідала — а що заробила й кришки не зїла сама — а подїлилась з дітьми. Не знали вони тої »полїтики«, щоб не нарікати на тата. Часто жалувалась перед людьми на свою долю, але коли зговорилось про марнотравство татове, з досадою уривали: »Ет, що казати? Гірший недбалиця як пяниця«.

Виїзд на посаду*).

Поїзд на зелїзници зі Львова до одного з наших підгірских місточок привіз одного осїнного а затім і слотавого ранку пана Н заіменованого тілько що дійсним ....м, для Вас, вирозумілі читачі все одно, чи учителем, чи професором, чи концепістом, чи яким иншим .....істом. Пан Н чоловік не то середного, а майже малого росту, очивидно спробувавши від землї підоймати ся залишив сю задачу свого житя в половині недовершену, а хоть сего пізнїйше нераз пожалував, як жалував і того, що не научивсь танцювати, то одначеж як міг, старавсь винагородити кривду самоохотно собі накинену, тим чином, яким звичайно по наших більших і менших місточках надоложують собі панки і підпанки на недостачі цїнніщих прикмет, то єсть, чепурностю, сьмілою ходою, а ще певнїщим виступцем, імпонуючи тими свойствами на маломіских ринках і уличках кождій простодушній людині, кождій наївній, сьвіта невідавшій дївчи-

---

*) Заголовок сему невикінченому уривкови автобіоґрафічному, котрий характеризує матїр Костя Горбаля, додав Ол. Барвіньский. Уривок сей писаний давною шкільною правописю, котру ми замінюємо на нинїшню. Ся рукопись обнимає несповна 3 сторони лїнїованого паперу 8⁰.

**) З коротким зроком.

*) Недокінчену гумореску »Виїзд на посаду«, котрій надав я сей заголовок (в рукописи нема заголовка), можна вважати також автобіоґрафічним нарисом, в котрім головною особою сам автор. Характеристика головної особи вельми вірна і влучна. Дія відбуває ся в Стрию і типи инші, взяті звідтам, ще жиють, тимто і не розкриваємо їх імени. Ся рукопись обнимає 8 карток лїнїованого паперу 8⁰. Давну шкільну правопись, якою она писана, замінюємо нинїшньою. — *Ол. Б*

нованє польске. В Буковині настала вправді, завдяки безсторонній і строго конституцийній управі краєвій, зміна на ліпше, але ся часткова зміна не може означати загальної поправи положеня Русинів і не може впливати на зміну їх становища. В справі загальної ситуациї в державі стверджено, що она також не поправила ся, а в дечім навіть погіршила ся, що не пороблено конечних кроків до єї санациї, які іменно були вказані в торічній заяві руских послів. Що до дальшої тактики руслих послів, іменно в надходячій сесиї парляменту, то полишено її послам парляментарним, а тілько висказано горяче бажанє, щоби всї посли вели акцию згідно і злучили ся разом.

Вислїдком тих напад було уложенє заяви, котра має в передоднї отвореня парляменту оголисити ся в краєвих і позакраєвих часописях.

Впрочім порішено так як торік, щоби рускі посли удержували контакт не тілько межи собою, але також з Русинами вірилїстами в соймах і з рускими членами палати панів; послїдуючий зїзд має відбути ся в біжучім роцї вже конче в Чернівцях, задля того мають галицкі і буковиньскі посли вчас порозуміти ся.

Наради були вельми оживлені і прощано ся дуже сердечно. О 1. год. в полудне був спільний обід у Жоржа в другій сали на першім поверсї, сумежній з салею нарад послів.

Мартирольоґія „Січий“.

Інтерпеляция пос. д-ра Евг. Олесницкого і тов. до правительства, внесена на засїданю сойму дня 3. падолиста 1904.

Товариства сторожи пожарної і гімнастичні »Січи« не тїшать ся від самого початку свого істнованя симпатиєю галицких ц. к. властий адмінїстрацийних. Вже в лїтї 1903 р. видало ц. к. Намісництво указ до ц. к. староств, щоби тоті пантрували, чи »Січи« не відбувають вправ маршових подібних до військових та чи не вправляють ся деревляними (!) топірцями. Се дало причину старостам до ріжнородних секатур, а староство в Косові пішло навіть так далеко, що взагалї всїм Гуцулам заказало носити топірцї, хотяй доси носили они їх від непамятних часів і хотяй на случай, якби такий топірець можна за збрую уважати, то вже на підставі самого патенту о збруї вільно кождому Гуцулови такий топірець носити, понеже він єсть складовою частию гуцульскої ноші.

Указ ц. к. намісництва, згаданий на вступі, робить вражінє, що оно боїть ся по просту якогось бунту, при чім топірцї, котрі як звісно суть спацеровими паличками, мали би бути тою збруєю, що мала стати небезпечною манлїхерам і канонам. Та вскорі показалось, що не бунту побоювались наші правительственні верстви. Ото »Січи« розпочали завзяту аґітацию за отверезїнєм і просьвітою народа, а звісна річ, що сї два чинники суть найбільше небезпечні для всяких експльоататорів, що власне при помочи пияньства і темноти Гуцулів прийшли в гуцульских горах до величезних маєтків, а дальше і для тих полїтичних махерів, що уважали доси косівский повіт за певний виборчий округ для правительственних кандидатів, котрих Гуцули і на очи не видїли, а котрі мимо того ставали їх заступниками в соймі та в радї державній. А впрочім просьвіта і осьвідомленє народа єсть рішучою перепоною для того рода знущаня над народом, якого допускають ся нераз над ним ріжні державні і автономічні орґани, а передовсїм ц. к. жандармерия, котра в гуцульских горах виконує властиво ius gladii і то помимо інтерпеляций вношених через підписаних вже минувшого року.

Щоби знести еманципацийний рух Гуцулів, ведений впрочім цїлком в законних рамах, взяли ся декотрі індивідуа, як завідатель дібр фундациї скарбківскої в Жабю барон Валїш, та обшарник Станислав Пшибиловский в Криворівнї до дуже простого способу. Они повисилали до адмінїстрацийних властий телеґрами з доносом, що »має« леда хвиля вибухнути бунт Гуцулів, котрий має на метї вирізанє представителїв властий і взагалї Жидів та Поляків. Телеґрами ті попирали якісь індивідуа, котрих власти чейже легко могли вишукати, телеґрамами і письмами до польских шовінїстичних ґазет в родї Wiek nowy та Słowo polskie, а в телеґрамах тих і дописях удержували, що збунтовані Гуцули збурили вже телеґрафічне полученє, а навіть суд і уряд податковий. Було се в перших днях мая, а власть в наслїдок тих телеґрам вислала навіть значну оружну силу до Жабя, яка там через кілька тижнїв пробувала. Річ очивидна, що се було не лише злишне, але навіть і провокуюче, а злишне тому, що Жабє від ц. к. староства в Косові віддалене ледви 5 миль а навіть в протягу кількох годин простими кіньми післанцем можна було довідатись о ложности телеґрам панів Валїша, Пшибиловского et Comp.

Слїдство судове, розпочате в наслїдок тих алярмуючих телеґрам, дало по просту гумористичні результати і довело між иншими до обжалованя Семена Коржука з Жабя о злочин § 99 з. к. Цїле обвинене полягало на тім, що 16-лїтна жидівочка Фейґа Аптер мала розказати своїм родичам, немов-то Семен Коржук, їдучи 4/5 1904 по при їх хату, мав їй через збиту в вікнї шибку грозити словами: »ви Жиди лише до недїлї живете, а в недїлю ми вас виріжем, а ваше майно заберем«. На підставі того зізнаня ще тої самої днини арештовано Коржука, поведено до Косова а опісля до Коломиї і він пересидів 6 недїль в слїдчій вязници помимо того, що Фейґа Аптер попала в ріжні суперечности і ріжним людям ріжно отсю пригоду оповідала (так пр. що Коржук ішов з двома другими Гуцулами, то знов: що він ввійшов аж в середину хати Аптерів і там їй грозив). Розправа карна переведена перед судом окружним в Коломиї дня 5. жовтня с. р. насунула тілько сумнївів, що акти звернено назад до судиї слїдчого, а треба знати, що в сїй справі списано цїлий стос протоколів і переслухано масу людий, між иншими Валїша та Пшибиловского, однакож жерела тих непокоячих поголосок не можна було дослїдити, так як ті панове викручували ся звичайно твердженями, що чули се або від якогось незнаного Гуцула, або Гуцулки.

Однак з єще більшою скаженостию кинули ся були всїлякі чорні духи на Юру Соломійчука-Юзенчука, Гуцула з Жабя, котрий в справі орґанїзаций січових положив величезні заслуги. Єго арештовано в Полянках по зборах »Січи« дня 24. січня за се, що носив на грудях відзнаку в руских красках, хотяй річ природна, що єсли та відзнака косівскому старостї Заграднїкови не подобає ся, то міг єго був в дорозї адмінїстрацийній укарати, хотяй розуміє ся і се було би ярким нарушенєм закона о товариствах, котре лише товариствам полїтичним заказує уживаня відзнак. При тій нагодї було би прийшло по причинї визиваючого поведеня жандармів по просту до розливу крови, як би не був вдав ся в се о. Іван Попель з Довгополя. Річ природна, що ношенє січової відзнаки не було єще вистарчаюче до придержуваня Соломійчука в слїдчій вязници, длятого треба було пошукати за якимись важними причинами.

Жандармерия почала отже старати ся роздобути конче якийсь материял доказовий сильно обтяжаючий Соломійчука, а понеже такого в законній дорозї не можна було роздобути, то взяли ся до випробованого жандармского способу, в Галичинї засадничо практикованого, то є до тортур. І так дня 9. мая 1904 закликав постенфірер жандармериї в Річцї ad Жабє Василя Мартищука сина Юрия і єго брата Івана і в товаристві двох жандармів і кількох Жидів Герша Іцка і Вольфа Фунта, Мошка Шнайдера та Ш. Шната, збитковано ся і мальтретовано їх по просту в зьвірский спосіб. Їм сковано болючо руки та шарпано за ланцухи, бито в лице, штовхано в груди, торгано за волосє і серед безперестанних грозьб старано ся вимусити на них хоч-що-то обтяжаючі зізнаня проти Юри Соломійчука. Їх держано від 8. год. рано до 5. пополудни на ногах не дозволяючи усїсти і не даючи їсти. Аж по 5. годинї пополудни дав їм поліциянт Лесь Мартищук кусень хлїба, котрий они з бідою скованими руками носили до рота. О год. 7. вечером повів їх жандарм скованих і збитих до Жабя, куди наспіли около півночи.

Річ природна, що серед такого збиткованя удало ся жандармам вимусити на них зізнанє, що Соломійчук намавляв їх до різнї Жидів і Поляків. Зізнанє се повторили бідні Гуцули і судиї слїдчому, бо річ природна, що могли побоювати ся і тут лиха для себе тим більше, що жандарми їм остро наказали те саме і в судї повторити, а коритарі суду підчас їх переслуханя були повні Жидів, між котрими були присутні і їх мучителї. Треба знати, що оба они суть молодими парубками, а Іван Мартищук робить вражінє майже дитини. Розуміє ся, жандарми устроїли справу так, що при тортурованю нїкого крім жандармів, Жидів і поліциянта не було, тілько що учасники сего злочину против них певно зізнавати не будуть. Надто обох побитих Мартищуків умисно держано якийсь час в вязници, щоби знаки з побоїв позникали, а хотяй Василь Мартищук мав власне тодї йти до асентерунку, то єго умисне не пущено, щоби асентерункова комісия не побачила знаків. Они однакож показували знаки від побоїв другим арештантам, котрих імена они можуть навести (двох Біляків чи Білянюків). — Юра Соломійчук на підставі в той спосіб зібраних доказових материялів пересидів ся 2 місяцї в слїдчій вязници, а тепер жде на акт обжалованя.

Однак арештованє сих двох та єще кількох Гуцулів (котрі однак скорше випущені вістали на волю) не заспокоїли єще галицких властий. Староства взяли ся єще енерґічнїйше до »Січий«. І так: косівский староста Заграднїк видав указ з днем 9. мая 1904 ч. 13.372, котрим одним почерком пера завісив дїяльність 14 »Січий« в дотичнім повітї. Указ той відгектоґрафував і післав всїм »Січам«, наказуючи рівночасно жандармам забирати книжки дїловодчі, бібліотеки, печатки, хоругви і т. д. »Січий«, а надто відзнаки поодиноких членів, котрі прецїнь є приватною власностию тих осіб. Спосіб, в який жандарми забирали ті відзнаки, мав нераз вигляд чистого рабунку. Причини, котрими старав ся узасаднити п. Заграднїк завішенє дїяльности »Січи«, були по просту з пальця виссані, і очивидно не могли прецїнь відходити рівночасно до всїх 14 »Січий«. Сей знаменний указ з 9. мая є по просту юридичним дивоглядом, компромітуючим не лише самого Заграднїка але взагалї австрийскі, а передовсїм галицкі власти адмінїстрацийні.

Найцїкавійше те, що указ сей доручено також основателям »Січи« в Устериках два дни перед упливом чотиротижневого речинця, вимаганого законом о товариствах до впровадженя в житє даного товариства. Одним словом розвязано ту »Січ«, хотяй она навіть єще не істнувала! Против того указу внесли, розуміє ся, дотичні товариства рекурси, та на жаль ц. к. намісництво, хотяй вже пів року минає від їх внесеня, і не думає їх полагоджувати, сподїваючи ся очивидно, що сим способом убє той симпатичний а здоровий народний рух, так несимпа-

---

нї, тілько нї одному жидови — анї тим сотворінням, що з повагою по заулках та сьмітниках за жиром проходжують ся. Перші не так склонні уважати такого новітного чоловіком порядним не вивідавши вперше, чи має він в кармані бодай тих 15.000 злр.; другим байдуже про великий сьвіт, раді вони, що до їх родинних парафій не продер ся ще той препоганий поступ, котрий деінде їх волю так немилосерно вкорочує.

Чи п. Н, вийшовши з вагону на перон і перейшовшись двічи або тричи поміж проїзжими, або проїзжих дожидаючими, заімпонував також кому, або чи звернув бодай чию увагу на себе, не сказав бим сего, раз, що п. Н. ще в живих, не хтів бим отже перед смертию судити, обсуджувати, а друге, сумнїваюсь о надзвичайних сукцесах при першім єго виступленю в місточку *** тому, що хоть п. Н. і не лисий і не босий і в »оберроку« доволї порядним, з парасолем полуновим в руцї — раз лївій то знов на переміну правій, хоть позирав деколи на золотий зигарок, наче-б скучав в поєдинку ходжучи — хоть, як кажу, не одно моглоб на нїм подобатись, особливо тим, котрим »перебір« надоїв; то однакож одно відшибало го від людий — глядючих з цїкавостю але непостережимо за фіґурами, котрі в той же миг порівнюєсь з висованим ідеалом, іменно осїнний іней осївши на голові, а особливо в тій сторонї, де довго колись мамуня кучері крутила.

(Дальше буде).

тичний для всїляких визискувачів гуцульского люду.

(Дальше буде.)

ВІД АДМІНІСТРАЦИ. При зміні місяця просимо наших Вп. Передплатників о скоре відновлене передплати, зглядно о вирівнанє залеглостий та о приєднуванє нам нових передплатників.

Новинки.

— **Календар.** В пятницю: руско-кат. Анастазиї; рим.-кат. Мартина еп.; в суботу: руско-кат. Зиновія і Зиновії; рим.-кат. Мартина папи.

— **В справі субвенциї на будову руского театру** оголошує пол. др. Олесницкий отсю заяву: Супротив донесеня польских ґазет, що я мав згодити ся на проєкт буджетової комісиї що-до субвенциї на будову руского театру, заявляю, що се єсть неправдою, бо такої заяви я перед нїким не зложив, а при дебатї в соймі займу становище відповідаюче інтересам і чести руского народу. — *Др. Е. Олесницкий.*

— **Для Львовян.** Вечерницї з танцями відбудуть ся заходом товариства »Кружок українських дївчат« у Львові в суботу дня 12. падолиста в сали »Рускої Весїди«. Буфет у власнім заряді. Вступ 1 К. від особи, для пп. академіків 50 с. Початок о год. 8½ вечером.

— **Іменованя і перенесеня** при зелїзницях. Мінїстер зелїзниць іменував ревідента Володс. Щербицкого, заступника начальника фінансового і рахункового відділу в дирекциї у Львові, начальником такого відділу в Станиславові. В окрузї львівскої дирекциї принято Мальв. Барткевичівну манїпулянтку для Золочева та іменовано Льва Кобрина аспірантом в Тернополи. Перенесені офіцияли: Каз. Желехівский з Лукавицї-Лїска до Хирівскої Посади, Володс. Грень зі Стрия до Лукавицї-Лїска; іменований ревідентом Антін Шнайдер з Підзамча до дирекциї у Львові, адюнкт Стан. Матейко з Городка до Переворска; асистенти Лев Щеклик з Устрик до Городка і Каз. Домбровский з Переворска до Устрик; канцелїст Володс. Кляйнберґер зі Львова до Тернополя; манїпулянтки: Ванда Крижановска з Хирівскої Посади до Переворска, Вільг. Прогаска з Городка до Львова, Ґіз. Дробнерівна з Підзамча до Львова, Роз. Фрілїнґ зі Стрия до Львова і Олена Бараньска з Перемишля до Львова.

— **З Цаповець,** залїщицкого повіта, доносять нам, що дня 6. с. м. відбуло ся там аматорске представленє двох штук: »Не клени« і »На старости лїт« (автор? — Ред.) Ролї заступлені членами Читальнї »Просьвіти« випали дуже добре завдяки заходам акад. Любомира Даниловича, який не щадив трудів, аби представленє випало сьвітло, а крім того заснував в Цаповцях пожарну філїю »Сокола«, за що читальники і Соколи складають єму щиру подяку.

— **Нещаслива пригода.** З Гусятина доносять: Дня 30. м. м. по полудни вийшов селянин з Майдану, Яков Регодиньский на польованє до двірского лїса. Саме тодї переходив лїсом побережник Франц Бандура з Тудорова з селянином Петром Боцяном. Регодиньский сховав перед ними стрільбу під кожух так, що дуло стрільби найшло ся пахою. Коли Бандура з Боцяном перейшли, хотів Регодиньский витягнути стрільбу, але так нещасливо се робив, що она вистрілила, а набій розірвав єму цїле рамя. На голос стрілу прибіг побережник з товаришом, але вже не могли помочи конаючому Регодиньскому.

Межи Журавицею а Перемишлем при обминаню поїздів особового і тягарового здомала ся дошка з тягарового поїзду і ударила всею силою машинїста Дїлиньского по голові. На щастє на машинї був іспитований ученик на машинїста і сейчас задержав поїзд, почім передав смертельно раненого Дїлиньского під лїкарску опіку та при помочи кондуктора спровадив поїзд до Перемишля. Ся пригода повинна научити урядників руху, що треба оглядати вози, чи они добре наладовані.

— **Убийство і самоубийство.** Онодї вечером по 7. годинї візник п. Іваницкої, властительки склепу з машинами у Львові, Іван Котиляк, відвозячи єї до дому при ул. Кадетскій, посперечав ся з нею о якусь мнимо належачу ся єму заслуженину. Коли приїхав до дому і панї Іваницка злїзла з візка та ішла стежкою до дверий, Котиляк скочив за нею і вистрілом з револьвера зранив єї з заду в голову. На крик раненої і єї товариша п. Ц., що з нею приїхав, Котиляк утїк. Раненою займили ся лїкарі, а за злочинцем зарядила полїция слїдство. Цїлу ніч шукано Котиляка надармо, аж вчера вполудни найдено єго в стайни п. Іваницкої з перестріленою головою, неживого. Котиляк був родом з Родатич, городецкого повіта, і минулого року вислужив у війску. Визначав ся він неспокійною вдачею.

— **Дрібні вісти.** У Львові помер Тадей Задурович, польский лїтерат, в 44. роцї житя. — Комітет фундациї ім. Шайнохи надав дожизненну стипендию в квотї 1280 К річно, опорожнену по смерти бл. п. Кароля Бжозовского, п. Плятонови Костецкому, редакторови Gazet-и narodow-ої. — В Закопанім застрілила ся з незвісної причини властителька віллї »Ясна«, Дроздовска, в 34. роцї житя.

— **Родимцї! Памятайте на бурсу „Шкільної Помочи“ в Снятинї, в якій сего року найшло приют поверх 20 учеників реальної школи, дїтий убогих селян.**

Посмертні † оповістки

— **О. Авдий Билинкевич,** нарох Глушкова, деканата городеньского, станиславівскої епархії, упокоїв ся дня 8. с. м. в 41. роцї житя, а в 15 р. сьвященьства. В є. п.!

Телеґрами

з дня 10. падолиста.

Відень. Мінїстер заграничних справ ґр. Ґолуховский, ґр. Посадовский і амбасадор Сеґені виїхали пополудни до Будапешту а в пятницю повернуть до Відня.

Краків. На вчерашних зборах студентів медицини ухвалено страйкувати, єсли до 14. с. м. не почнуть ся виклади амбуляторийні, а до дня 21. с. м. клїнїчні виклади.

Париж. Запевнюють, що вже прийшло до згоди що до всїх точок дотично міжнародної слїдчої комісиї в справі спору межи Анґлїєю а Росиєю, та що та комісия збере ся в протяґу 14 днїв в Парижи.

Новий Йорк. Президентом Спол. Держав вибрано знова Рузвельта величезною більшостию голосів. Загалом голосувало всїх поверх 14 мілїонів горожан. В виборі Рузвельта рішив новойорский стан. Контркандидатом Рузвельта був Паркер. Крім того социялїсти поставили свого кандидата, котрий однакож одержав вельми мало голосів. Найбільше голосів (45.000) упало на него в Чікаґо. При виборах прийшло в кількох містах до бійки, в якій згинуло 14 осіб, з того в станї Кольорадо 4 особи, в Кентуке 3, а в инших станах 7 осіб. В честь Рузвельта устроєно в Новім Йорку і в инших великих містах величаві походи.

Господарскі, промислові і торговельні вісти.

— **В Товаристві обезпечень „Днїстер“** видало в жовтни с. р. 14.138 полїс з премією 131.772 К 94 с; від початку року до вінця жовтня с. р. видано 150.701 важних полїс з премією **1,378.625 К. 5 с.** Попередного року до кінця жовтня було 120.094 важних полїс з премією 1,136.154 К 78 с.; сего року є 24.607 полїс і 242.460 К премії більше.

Шкід в жовтни зголошено 158 случаїв. Більші пожари були в Топорові пов. брідского 14 шк., в Чижові пов. золочівского 8 шк. і в Залипю пов. рогатиньского 18 шкід. Всїх шкід від початку року по конець жовтня було 1857, з котрих 1829 вже виплачено, 4 шкоди находять ся в лїквідациї, а виплату 24 відшкодовань на разї з причин правних здержано.

Сума всїх 1857 шкід з коштами лїквідациї виносить 1,1.07.428 К, з того 581.981 К звернули Тов. реасекурацийні а 525.436 К. лишаєсь на власний рахунок Товариства. В р. 1903 було по конець жовтня 1.608 шкід в сумі 887.060 К, з того випадало на власний рахунок 126.651 К.

Фонди Товариства виносять з кінцем жовтня **1,121.109 К 84 с.** і зложені суть в цїнних паперах і вкладках.

Львів, дня 7. падолиста 1904.

Дирекция.

— **Руский Народний Дім в Олеську** стоваришенє з обмеженою порукою розпочало свою дїяльність 1. липня 1904 — а по день 31. жовтня (четвертий місяць своєї дїяльности) виказало отсе замкненє рахунків (в коронах): I стан довжний 1) удїли: 675·20; 2) фонд резервовий 160·—; 3) вкладки щадничі 3.422·51; 4) позичка затягнена 1.000·—; 5) сальдо відсотків 97·38; — сума пасивів: 5355·09. II Стан чинний: 1) удїлено позичок на суму 4618·50; 2) власні льокациї 50·—; 3) кошти адмінїстрациї 39·27; 4) готівка 359·55; 5) процент уплачений 13·75; 6) кошти заснованя 274·02; — сума активів 5355·09. Стоваришенє числить доси 80 членів з декларованими удїлами: 1720·—. Оден удїл виносить 10 К. порука трикратна; стопа процентова від позичок 7%, від вкладок 4½%. Щоби підперти сю молоду інституцию, просить ся о як найчисленнїйше приступленє в єї члени і льокованє в нїй своїх капіталів. — *Дирекция.*

З галицкого сойму.

На вчерашнім ранїшнім засїданю промовляв пос. Стояловский повні три години, а підчас єго бесїди приходило до дуже живих сцен. Коли бесїдник став критикувати австрийску конституцию, польскі посли перебивали єму іронїчними окликами, натякаючи на єго царославіє, а відтак вийшли ґреміяльно з салї, так що він докінчив промову в присутности заледви кільканайцятьох послів. Засїданє скінчило ся о годинї 3. пополудни.

О год. ¼7. зачало ся вечірне засїданє дальшим ходом буджетової дискусиї, в якій заняв слово пос. Войтїх Дїдушицкий, розправляючи про ощадности в буджетї, про перетяженє громад аґендами, про двори як гнїзда польщини і вкінци про заяву епископату в справі реорґанїзациї краєвої ради шкільної. Пос. Стапіньский нерадо забирає голос до обрахунку. Хотяй сесия була дуже плїдною, то і ті закони, за якими людовцї голосували, не богато принесуть добра простолюдю супротив пануючої системи А з того, чого домагав ся сам нарід, не ухвалено нїчого. Бесїдник наводить довгий ряд надужить властий, а опозицийні польскі посли притакують єму окликами. Над виборчою реформою більшість перейшла до дневного порядку, а жаданя злуки дворів з громадами зіґнорувала; в справі загальної асекурациї заняла неприхильне становиско, мимо нещастя посухи, екзекуциї ведуть ся дальше. Тілько ті справи які запевнюють пановане верховодячому сторонництву, находять полагоду. Пос. Ґломбіньский падькає над уступчивостию »польского сойму« супротив Русинів, яка переходить в слабосильність, пос. Крамарчик жалує ся, що мимо своєї льояльности, єго ґрупа не находить зичливости у верховодячих сферах.

Справоздавець пос. Лєо полємізує з передбесїдниками і начеркує історию фінансів краю від часу автономічної ери. Процент смертельности за 20 лїт зменшив ся з 34% на 27·5%. Сила капіталїзациї в послїднім 20-лїтю зросла значно; вкладки в щадницях і кредитових інституциях (без Райфайзенок) зросли о 200 мілїонів корон с. є о 320%; вартість, обезпечена від огня пр. в »Фльориянцї« і »Днїстрі« зросла о 1050 мілїонів, або о 200%; а капітал убезпечений на житє зріс о 75 мілїонів с. є 300%. Галичина перед 20 лїтами мала заледви 1.505 кільометрів зелїзниць, нинї має 3.500 кільом., отже приріст виносить 130%. За 20 лїт число почтових посилок зростає о 500%, телеґрамів в 170%. Дохід з почт і телеґрафів зріс в 20-ти лїтах о 7 мілїонів с. є о 175%, коли між тим число населеня зросло о двайцять кілька процент. Відтак бесїдник наводив знатні цифри зросту гірничої продукциї, нафти, цукру, пива. В послїдних 10 лїтах цифра підприємств, які уживають моторів, зросла з 7.500 на 14.000, а цифра заробку робітників в тих підприємствах зросла о 13 мілїонів, се о 85%. Дохід з податку з вина в Галичинї зріс в часї 20 лїт о 120%, мимо, що сойм підніс дохід з податку; з тютюну о 115%, з податку консумциї мяса о 50%, коли між тим населенє зросло о двайцять кілька процент. Фреквенция в народних школах зросла о ⅓ мілїона с. є о 270%. Натомість некорисним проявом є зріст доходів держави з екзекуций неоплачених податків з 280.000 на 1,300.000 К.

Відтак заняв голос намісник ґр. Андрій Потоцкий і в довшій промові збивав і пояснював заміти послів. Підчеркнувши, що як до тепер, так і на дальше буде стояти на становищи безсторонної справедливости і удержаня супокою та ладу, відповів пос. Корольови, що тілько з тактичних зглядів представляє ся малим успіхом те, що перед осягненєм представляло ся як важну справу, але так на самім дїлї не є. Посольскі цертифікати виставлені по польски,

бо се не кореспонденция, а урядовий акт, а урядовим язиком є польский. В справі рускої еміґрациї видав намісник обіжник, в якім наказує не чинити жадних трудностий. Що до »Січий«, то не виступувано против всїх, а тілько против виконуючих тероризм по громадах. В Копичинцях дійсно староста зле інтерпретував закон, а комісар поступив без такту; тому намісник видав обіжник до старостів, витикаючи ті неправильности і загрожуючи дисциплїнарними карами на будуче. Що до старости в Товмачи то так він сам, як і поважна руска депутация з Товмача заперечили піднесені заміти. Впрочім акти в тій справі находять ся в суді, а і що до инших фактів, наведених пос. Королем, не має бесїдник єще актів під рукою, то не може дати відповіди. Опісля відповідав на заміти пос. Стапіньского, і замітив, що коли вносить ся легкодушно інтерпеляциї і відразу осуджує ся урядника, придаючи єму якийсь епітет орнанс, який шкодить єму в очах суспільности, то начальник власти мусить взяти сего урядника в оборону. Відповівши пос. Крамарчикови, запевнив намісник духовні сфери, що шкільна рада краєва при теперішнім складі, коли прийде за рік зі справозданєм, докаже, що зуміє дбати про релїґійне вихованє молодїжи. На сїм замкнено дискусию і зміж довгого ряду бесїдників вибрано ґенеральними пос. Олесницкого contra і п. Рутовского pro. Конець засїданя $^1/_2$2 в ночи.

Нинїшне ранне засїданє розпочало ся о 11. год. ухваленєм уповажненя краєвого видїлу в справі переговорів правительства що до розширеня і доповненя львівских клінїк і закона про зміни в консумцийних оплатах міста Львова. Відтак пос. Олесницкий як ґенеральний бесїдник против буджету виголосив горячу промову, в якій в ярких красках зілюстрував переслїдуваня »Січи«, яка має тілько ідеальні цїли на метї, а відтак звернув ся против вчерашної провокацийної бесїди проф. Ґломбіньского, котрий намагав ся трактувати Русинів як низший »щеп«, який завдяки польскій великодушности і слабосильности розпаношує ся по польских містах в Галичинї.

»Се не польскі »мяста« — говорив бесїдник, — а рускі городи, земля споконвіку руска, якої ми не дамо вирвати собі! Хто нинї на горі, сей може бути завтра на долї. І як колись наші предки оборонили себе і вас від татарскої дичи, так ми і тепер зуміємо оборонити ся від всепольского наїзду«. (Рускі посли серед оклику »ганьба!« вийшли з салї.) Опісля заняв голос ґенеральний бесїдник pro пос. Рутовский. (Промову пос. Олесницкого подамо пізнїйше в цїлости).

Colosseum
в пасажи Германів

при ул. Соняшний у Львові.

від 1. до 16. падолиста 1904.

1) **Орхестра**. 2) **Реклямоґраф**. 3) **Juliette Aska**, феноменальний акт на трапезї і кілках. 4) **Larc Reels**, ексцентрична музика. 5) **Дружина Bogdani**, танцї і сьпіви. 6) **The Askas**, ком. ексцентрики. 7) **Орхестра**. 8) **Паяцики**, сценїчний твір зі співами Вінк. Рапацкого (сина). 9) **Сестри Petram**, fantoche. 10) **Garda дамска**, під командою п-нї Willels. 11) **Pierre Guillon**, надзвич. подиву гідна тресура кіз. 12) **Біоскоп Oesera**.

Щоденно о 8. год. вечер представленє. В недїлї і сьвята 2 представленя о 4. год. попол. о 8. год вечером, Що пятницї **High-Life** представленє. Білєти вчаснїйше можна набути в конторі Пльона при ул Кароля Людвика ч. 9. З купленим білєтом на фотелї, льожі і І-рядні крісла можна їхати даром на представленє омнїбусами Кольосею, які ждуть коло Віденьскої каввярнї.

Надіслане.

Др. Мирон Вахнянин

лікар клїніки львівского унїверс., б. лїкар клїніки проф. Ляйдена в Берлинї

ординує у внутрішних недугах від 3—5 попол.

ул. Академічна ч. 26. (мезанїн).

Др. ЯРОСЛАВ ГРУШКЕВИЧ

ординує

при ул. Личаківскій ч. 19 А від 11—12 і від 4—5.

Читайте! Читайте!

Повне виданє Творів ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

коштує лише 2 корони!

Товариство „Просьвіти“ бажаючи, щоби в кождій руській хатї находили ся Твори Тараса Шевченка, видано сими днями найдешевший збірник сих творів п. з. **„ПОЕЗИЇ Т. ШЕВЧЕНКА“**. Книжка, оправлена в полотно з золоченими витисками, може бути найгарнїйшою окрасою руських хат. Папір велїновий, формат на взір европейських клясиків, сторін 698.

При замовленю 10 прим. даємо 10% опусту. Висилає ся тілько за надісланєм **2 кор. 30 сот.** на адресу: **КАНЦЕЛЯРИЯ »ПРОСЬВІТИ« у ЛЬВОВІ** (Ринок ч. 10.).

Всїлякі

КУПОНИ

і

вильосовані

цїнні папері

виплачує без потрученя провізиї або коштів

Контора виміни

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ Гіпотечного.

Розклад поїздів зелїзничих обовязуючий від І. мая 1904.

(Приїзд і відїзд поданий після середно-европейского часу).

о год.	Приходять до Львова (головний дворець)	о год.	Відходять зі Львова (головний дворець)
6·00	з Кракова, Берлина, Відня, Праги Хирова	6·20	до Іцкан, Яс, Букарешту, Жидачева, Потутор, Керезмезе, Чорткова (від $^1/_7$—$^{31}/_8$), Сучави
6·10	з Іцкан, Чорткова, Калуша, Делятина (чер. Коломию $^1/_6$—$^{30}/_9$ вкл. в нед. і сьвята), Керезмезе ($^1/_5$—$^{30}/_9$ вкл.)	6·30	до Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Копичинець, Гусятина, Чорткова
7·30	з Рави рускої, Сокаля	6·45	до Лавочного, Пешту, Дрогобича, Борислава
7·40	з Підволочиск, Одеси, Київа, Бродів	6·50	до Яворова
7·45	з Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуша	**8·25**	**посп.** до Кракова, Відня, Берлина, Праги, Любачева, Самбора, Закопаного
8·00	з Самбора, Хирова	8·35	до Кракова, Відня, Праги, Ясла, Осьвенцїма
8·10	з Станиславова, Жидачева, Потутор	9·10	до Лавочного, Хирова, Калуша, Ходорова
8·20	з Яворова	9·25	до Самбора, Хирова.
8·55	з Кракова, Відня, Берлина, Варшави, Праги, Закопаного через Краків, Мезеляборча, Пешту	10·35	до Тернополя, Потутор
10·02	з Стрия, Борислава	10·45	до Черновець, Делятина, Заліщик, Новоселицї
10·20	з Ряшева, Любачева	10·50	до Белзця, Сокаля, Любачева
11·25	з Коломиї, Жидачева, Потутор, Керезмезе	**1·55**	**посп.** до Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Копичинець, Чорткова, Заліщик, Гусятина
1·10	з Лавочного, Калуша, Хирова, Борислава		
1·30	**посп.** з Кракова, Берлина, Відня, Праги, Н. Санча, Риманова, Івонича, Сянока, Хирова	**2·45**	**посп.** Іцкан, Яс, Букарешту, Потутор, Калуша, Жидачева, Чорткова, Вижницї, Керезмезе
1·40	**посп.** з Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик, Кіцманя, Новоселицї (через Жучку, Вижницї	**2·55**	**посп.** до Кракова, Відня, Берлина, Праги, Закопаного
2·30	**посп.** з Підволочиск, Одеси, Київа, Бродів, Грималова, Гусятина, Копичинець, Козови	3·05	до Стрия, Хирова, Борислава, Тухлї від $^{15}/_6$—$^{30}/_9$ вкл.), Сколього ($^1/_5$—$^{30}/_9$ вкл.), Ходорова, Калуша
4·35	з Стрия, Хирова, Тухлї ($^{15}/_6$—$^{30}/_9$), Сколього ($^1/_5$—$^{30}/_9$)	3·30	до Ряшева, Любачева, Хирова.
4·45	з Яворова	3·40	до Самбора, Хирова
5·03	з Сокаля, Белзця, Любачева	5·48	до Яворова
5·10	з Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Грималова, Потутор, Заліщик, Гусятина, Іваня пустого, Скали, Копичинців	5·55	до Коломиї, Жидачева
		6·20	до Кракова, Відня, Берлина, Варшави, Праги, Карльсбаду, Хирова, Пешту, Н. Санча,
5·40	з Кракова, Берлина, Відня, Праги, Осьвенцїма	6·40	до Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуша
5·50	з Іцкан, Жидачева, Новоселицї і Сучави	7·05	до Рави рускої, Сокаля
8·40	**посп.** з Кракова, Відня, Берлина, Праги, Івонича	9·00	до Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів
9·10	з Іцкан, Букарешту, Чорткова, Потутор, (Жидачева $^1/_5$—$^{30}/_9$) Гусятина, Керезмезе, Калуша,	10·05	до Перемишля ($^1/_5$—$^{30}/_9$ вкл.), Хирова, Н. Загіря
		10·42	до Іцкан, Чорткова, Заліщик, Делятина, Сучави
9·50	з Кракова, Відня, Берлина, Вроцлава, Варшави, Праги, Осьвенцїма, Хирова	10·55	до Кракова Відня, Вроцлава, Праги
		11.00	до Підволочиск, Бродів, Копичинець, Грималова Іваня пуст., Скали, Гусятина, Потутор
10·00	з Самбора, Хирова, Сянока, Ясла	11·05	до Стрия
10·20	з Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Скали, Іваня пустого, Гусятина	11·10	до Рави рускої, Любачева (що недїлї)
10·40	з Лавочного, Пешту, Хирова, Калуша, Борислава,	**12·45**	**посп.** до Кракова, Відня. Берлина, Варшави, Праги, Закопаного, Н. Санча
12·20	**посп.** з Іцкан, Яс, Царгорода, Жидачева, Заліщик	**2·51**	**посп.** до Іцкан, Яс, Букарешту, Чорткова, Керезмезе (від $^1/_5$—$^{30}/_9$), Сучави, Кіцманя
2·31	**посп.** з Кракова, Берлина, Варшави, Відня, Праги	4·10	до Кракова, Відня, Вроцлава, Берлина, Праги, Пешту, Самбора, Сянока, Осьвенцїма
3·25	з Тернополя, Бірок великих, Грималова		
	на дворець „Підзамче“		**з двірця „Підзамче“**
7·20	з Підволочиск, Одеси, Київа і Бродів	6·43	до Підволочиск, Бродів, Київа, Одеси, Копичинець, Гусятина, Чорткова
2·15	**посп.** з Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Грималова, Гусятина, Копичинець, Чорткова	10·52	до Тернополя, Потутор
5·06	з Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Потутор, Іваня пустого, Скали, Гусятина, Бродів, Грималова	**2·09**	**посп.** Підволочиск, Бродів, Київа, Одеси, Копичинець, Гусятина, Грималова, Скали, Іваня пуст.
10·02	з Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Іваня пустого, Скали, Гусятина	9·21	до Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів
3·04	з Тернополя, Бірок великих, Грималова	11·24	до Підволочиск, Бродів, Копичинець, Заліщик, Іваня пустого, Скали, Гусятина, Грималова

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

Приходять на головний дворець:

з Брухович 6·42, 7·30 рано, 11·45 перед полуд. 3·00, 4·30 і 5·03 пополудни. 7·54 і 8·59 вечером, (до 11/9 вкл.)

з Янова 8·20 рано, 1·16, 4·45 попол., 9·25 вечером (від 1/5 до 30/9 вкл.). 10·10 вечером (від 15/5 до 31/8 вкл. в недїлї і сьвята).

зі Щирця 9·35 вечер. (1.6 до 11/9 вкл. в недїлї і сьвята).

з Любіня вел. 11·35 вечером (від 15/5 до 11/9 вкл. що недїлї і сьвята).

Відходять з головного двірця:

до Брухович 5·48 рано, 9·30 і 10·50 передполудни, 1.05, 3·35 і 5·05 попол., 7·05 і 8·04 веч. (від 8/5 до 11/9 вкл.) 11·10 в ночи (що недїлї).

до Янова 6·20 рано, 9·15 передпол., (від 1/5 до 30/9 вкл.) 1·35 попол. (від 15/5 до 31/8 в недїлї і сьвята), 3.18 попол. (від 1/5 до 30/9 вкл.) і 5·48 пополудни.

до Щирця 1·45 попол. (від 1.6 до 11/9 вкл в недїлї і сьвята).

до Любіня вел. 2·15 попол. (15/5 до 11/9 вкл. в нед. і сьвят.)

ЗАМІТКА: Час середно-европейский ріжнить ся від часу львівского о 36 мінут, а іменно 12 год. часу середно-европейского = 12. год. 36 мін. часу львівского. — Нічні години від 6. вечер до 5·59 рано обведено рамками. — В місті продає білєти звичайні аґенция часописий Й. Ст. Соколовского пасаж Гавсмана 9, від 7. рано до 8. вечером. — Бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5.) удїлює поясненя в справах зелїзничих, продає білєти всякого рода і розклади їзди, в годинах урядових від 8. рано до 3. пополудни, а в недїлї і сьвята від 9. рано до 12. в полудне.

Кождий курець нехай домагає ся правдиво руских паперців: Козак, Кобзар, Гуцул. Цигаретові тутки: Козак, Федькович. Дістати можна всюди. (4-28)

Видає і відповідає за редакцию **Лев Лопатиньский**.

З друкарнї В. А. Шийковского.